

**WSPÓŁCZESNE UTOPIE O CHARAKTERZE PRZESTRZENNYM
JAKO EFEKT TWÓRCZEGO ZARZĄDZANIA RYZYKIEM**

autor mgr inż. arch. **EWA ODYJAS**
promotor dr hab. inż. arch. **KRZYSZTOF ROSTAŃSKI** prof. PŚ

POLITECHNIKA ŚLĄSKA
WYDZIAŁ ARCHITEKTURY

GLIWICE 2024

Wydział Architektury
Politechniki Śląskiej

Politechnika
Śląska

UCZELNIA
BADAWCZA
W GLIWICACH

**WSPÓŁCZESNE UTOPIE O CHARAKTERZE PRZESTRZENNYM
JAKO EFEKT TWÓRCZEGO ZARZĄDZANIA RYZYKIEM**

autor mgr inż. arch. **EWA ODYJAS**
promotor dr hab. inż. arch. **KRZYSZTOF ROSTAŃSKI** prof. PŚ

WSPÓŁCZESNE UTOPIE O CHARAKTERZE PRZESTRZENNYM
JAKO EFEKT TWÓRCZEGO ZARZĄDZANIA RYZYKIEM.

STRESZCZENIE

Utopie, jako ważny element kultury, są diagnozą rzeczywistości w której powstały. Współczesne utopie o charakterze przestrzennym są istotnym źródłem informacji o ryzykach w rozwoju cywilizacji. Systematyka scenariuszy przyszłości ujawnia twórcze metody zarządzania ryzykiem w obszarze architektury i urbanistyki.

Celem opracowania jest więc identyfikacja i systematyka scenariuszy przyszłości, by w oparciu o badania projektów współczesnych utopii przestrzennych znaleźć odpowiedź na pytania:

- Na jakie czynniki ryzyka odpowiadają współczesne utopie o charakterze przestrzennym ?
- Jakie obszary ryzyka definiują?
- W jaki sposób reagują na poszczególne czynniki ryzyka?
- Jakie rozwiązania projektowe proponują?
- Wskazanie metod postępowania z ryzykiem.

Praca ma charakter interdyscyplinarny zarówno ze względu na zakres problemu badawczego jaki i przyjętą metodologię badań. Badania zawierające się w dyscyplinie naukowej *architektura i urbanistyka* uwzględniają także dorobek innych dyscyplin takich jak literaturoznawstwo, filozofia, nauki o sztuce, sztuki plastyczne oraz nauki o zarządzaniu i jakości. Badania swoim zakresem obejmują zbiór utopii o charakterze przestrzennym, bliskich architekturze i strukturom urbanistycznym, powstałych w latach 1990 – 2021. Zasadnicza część badań polegała na analizie współczesnych utopii przestrzennych w oparciu o metody twórczego zarządzania ryzykiem. Oprócz tradycyjnych metod badawczych dla dziedziny *architektury i urbanistyki* istotne znaczenie dla pracy miało zastosowanie metody transferu pojęć charakterystycznej dla nauk humanistycznych, metody scenariuszowej charakterystycznej dla nauk o zarządzaniu, a także burzy mózgów, map myśli, macierzy krzyżowych oraz diagramów jako narzędzi badawczych regularnie stosowanych na wielu etapach pracy. Zakres przeprowadzonych badań zaprezentowano w formie kart badawczych oraz tabel zbiorczych. Praca składa się z czterech rozdziałów poprzedzonych wstępem i zakończona jest spisem ilustracji oraz bibliografią.